

- atcelt, ja vajadzīgs, Parlamenta 2019. gada 30. augusta lēmumu, ar kuru ir noraidīts viņas sākotnējais 2019. gada 4. aprīļa lūgums;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītājas nemantisko kaitējumu, kas *ex æquo et bono* ir novērtēts EUR 5 000 apmērā;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus un juriskonsultu izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 20. pant 3. punkts esot interpretēts kļūdaini un esot pārkāpts princips par pakalpojumu sniegšanas turpinātību.
2. Par otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts tiesiskās paļāvības un iegūto tiesību princips.
3. Par trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesību uz labu pārvaldību un rūpības pienākums.

Prasība, kas celta 2020. gada 4. maijā – ClientEarth/Komisija

(Lieta T-255/20)

(2020/C 247/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ClientEarth AISBL (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: F. Logue, Solicitor, un J. Kenny, Barrister-at-law)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 26. februāra netiešo lēmumu lietā GESTDEM Nr. 2019/6819, ar ko prasītājai daļēji atteikta piekļuve dokumentiem;
- lemt par tiesāšanās izdevumiem un piespriet Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, kā arī likt personām, kas iestājušās lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un tiesību kļūdas, izraisot nepareizu izņēmuma saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību piemērošanu (Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrā daļa) (!), un neesot norādījusi pamatojumu (LES 296. pants), jo:
  - nav tāda lēmumu pieņemšanas procesa, kurš būtiski tiktu apdraudēts, ja daļēji tiktu atklāta Briselē notikušās 2019. gada 12. februāra 79. sanāksmes “Tehniskā komiteja – Mehāniskie transportlīdzekļi” (turpmāk tekstā – “B dokuments”) protokola 4. nodaļa;
  - Komisija neesot pierādījusi, ka, daļēji atklājot B dokumenta 4. nodaļu, būtiski tiktu apdraudēts tās lēmumu pieņemšanas process.

- Otrais pamats ir par to, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un tiesību kļūdas, izraisot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētā sevišķu sabiedrības interešu kritērija nepareizu piemērošanu, un neesot norādījusi pamatojumu (LESD 296. pants).
- Trešais pamats ir par to, ka Komisija, atsaucoties uz Komiteju standarta reglamentu, kas atbilstoši LESD 277. pantam neesot piemērojams, esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 4. maijā – JR/Komisija

(Lieta T-265/20)

(2020/C 247/28)

Tiesvedības valoda: – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: JR (pārstāvji: L. Levi un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt 2020. gada 28. februārī un 2020. gada 9. aprīlī pieņemtos Komisijas lēmumus, ar kuriem tika atteikts iepazīstināt ar personas datiem, kuri attiecas uz prasītāju.
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

- Pirmajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes regula (ES) Nr. 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.), konkrēti, šīs regulas 17. pants. Visbeidzot prasītāja uzskata, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem tiekot pārkāptas pamattiesības uz piekļuvi personas datiem.
- Otrajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību un pieļauts Regulas Nr. 2018/1725 pārkāpums, konkrētāk, esot pārkāpts šīs regulas 14. panta 1. un 2. punkts un 17. panta 3. punkts.

Prasība, kas celta 2020. gada 7. maijā – JS/VNV

(Lieta T-270/20)

(2020/C 247/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JS (pārstāves: L. Levi un A. Champetier, advokātes)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)